

[Finansministeren.]

Men saa fremsatte det ærede Medlem Hr. N. Neergaard en Udtalelse om, at der ikke var foretaget Nedskæringer paa Statskolerne. Jeg forstaaer slet ikke en saadan Udtalelse fra det ærede Medlem. Det ærede Medlem maa jo vide, at da Finansloven blev forelagt, var der for det første foretaget den Nedskæring paa alle Statsskolerne, som nu skyldes Lønnedgangen; den var foretaget. Endvidere var der ved en Gennemgang af alle de andre Konti foretaget den almindelige 10 pCt. Nedskæring, som er foretaget over hele Finansloven. Denne Nedskæring kunde man naturligvis ikke foretage overfor de private Skoler paa samme Maade som overfor en almindelig Tilskudssum. Det, der skete, var i Virkeligheden, at man her, hvor man stod overfor et lovbundet Tilskud, foretog det samme, som man havde foretaget tidligere med Hensyn til Statsskolerne. Det forundrer mig, at et med Finansloven saa velkendt Medlem som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard kan glemme, at denne Nedskæring for Statsskolernes Vedkommende var foretaget, allerede da Finansloven blev forelagt, men paa det Tidspunkt tænkte man, at man maaske kunde undlade at røre ved de private Skoler, ogsaa fordi der var Tale om et lovbundet Beløb, men senere mente man, at det kunde man ikke.

Saaledes ligger Forholdet, og Kendsgerningen er altsaa den, at man har fulgt os med Hensyn til Besparelser, saa langt man kunde, men der var Grænser for, hvor langt man kunde gaa. Det er altsaa os, som har villet foretage yderligere Besparelser, men er blevet stoppet af Venstre.

Arnth Jensen: Den højtærede Finansminister maa tage fejl, naar han hævder dette Standpunkt i Spørgsmaalet om Statsskoler og private Skoler. Den højtærede Finansminister maa vide, at for Statsseminariernes Vedkommende er Udgifterne steget paa Grund af den nye Seminarielov, som skal gennemføres, og samtidig med at man lader Udgifterne stige ved Statsseminarierne og lader Undervisningen være vederlagsfri ved disse, kommer Finansministeren og vil nedskære Privatseminariernes Tilskud med 10 pCt., uagtet disse har de samme Udgifter til at gennemføre Undervisningen efter Seminarieloven. Naar derefter den højtærede Finansminister siger, at overfor Statsskolerne har man villet stille sig paa samme Maade som overfor de private Skoler, maa den højtærede Minister ogsaa der tage fejl, for Tallene siger noget andet.

Finansministeren (Bramsnæs): Det interesserer mig, at det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen ogsaa viser sig som Modstander af Besparelse; jeg haaber, at det ærede Medlem ogsaa fører denne sin Tale ud i sin Valgkreds, naar han skal tale om de Besparelser, han ønsker. Jeg har konstateret her, og det er noget, ingen Mennesker kan komme udenom, at Udgifterne til Statsseminarierne er reduceret paa samme Maade som alle andre Udgifter indenfor Administrationen og efter de Regler, der findes i Lønningsloven, og det var sket, inden Finansloven blev forelagt. Det er det ærede Medlem ikke i Stand til at rokke ved; det er nemlig en Kendsgerning.

Holstein: Efter at have hørt Statsministerens Defensorat for Regeringens Fal-lentpolitik i den forløbne Rigsdagssamling, et Defensorat, som i frimodig Lovprisning endog overtræffer, hvad Regeringens officielle „Maitre de plaisir“ er i Stand til at præstere, og efter at have hørt saavel den højtærede Statsministers som den højtærede Finansministers Aktorater mod de Synsmaader og de Krav, der fra Oppositionen eller i hvert Fald fra en Del af Oppositionen er ført frem, Aktorater, som i demagogisk Jævnhed og i agitatorisk Argumentation svarer til det, som de højtærede Regeringspartiers menige Medlemmer plejer at yde, føler jeg ingen moralsk Forpligtelse til at afholde mig fra at gøre nogle Bemærkninger og stille nogle Spørgsmaal om de to Sager, som forekommer mig at være de centrale og afgørende i den økonomiske Krisesituation, hvori Landet befinder sig, og hvorunder det danske Landbrug nu i Maaneder har vaandet sig, nemlig Valutaspørgsmaalet og Handelspolitikken.

Det er jo saadan, synes det mig, at politisk set hviler de økonomiske Vanskeligheder med centnering Vægt paa den højtærede Udenrigsministers og den højtærede Handelsministers Skuldre. Finanspolitikken, Besparelser- og Beskatnings-spørgsmaalet, og Socialpolitikken, Understøttelsespolitikken, er begge afledede af Valuta- og Handelspolitikken — ikke omvendt. Det synes mig, som om der her i Salen er 3 Partier, som er enige om at betragte Valutaspørgsmaalet som et Spørgsmaal, der kan og bør holdes fuldstændig udenfor de økonomiske Kriseforhandlinger og Drøftelser. Valutaspørgsmaalet er en Sag for sig, som man forhandler særskilt, og de økonomiske Krise- og Hjælpeforanstaltninger er noget for sig — det er to Omraader, som ikke har noget